

Čís. 1631.

Souběh zločinu §§ů 5, 144 tr. zák. s přestupkem řu 431 tr. zák. nastává, bylo-li činem nebezpečí pro život, zdraví nebo tělesnou bezpečnost těhotné zvýšeno nad míru, nezbytnou pro vyhnání plodu.

(Rozh. ze dne 13. května 1924, Zm I 312/24.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalované do rozsudku zemského jakožto nalézacího soudu v Praze ze dne 29. února 1924, jímž stěžovatelka byla uznána vinnou zločinem dle řu 5, 144 tr. zák. a přestupkem podle řu 431 tr. zák., zrušil však dle řu 290 tr. ř. výrok, jímž obžalovaná uznána byla vinnou přestupkem podle řu 431 tr. zák., jakož i výrok o trestu a výroky s ním související a vrátil věc nalézacímu soudu, by jí v rozsahu zrušení znova projednal a rozhodl, přihlížeje k nezrušenému výroku, jímž byla obžalovaná uznána vinnou zločinem dle řu 5 a 144 tr. zák.

Důvody:

Zrušovací soud shledal za příčinou zmateční stížnosti obžalované, že, pokud byla uznána vinnou též přestupkem podle řu 431 tr. zák., bylo trestního zákona neprávem použito v její neprospěch. Nalézací soud shledal v činu obžalované, totiž v tom, že obžalovaná zavedla do rodidel Marie B-ové nástroj, by jí vyhnala plod, ve smyslu posudku soudních lékařů zároveň též skutkovou podstatu přestupku proti bezpečnosti těla podle řu 431 tr. zák., poněvadž prý obžalovaná na základě svých odborných vědomostí mohla seznati, že svým jednáním může přivoditi nebezpečí životu, zdraví nebo bezpečnosti těla Marie B-ové. Tento úsudek nalézacího soudu zakládá se na posudku lékařů, že šlo o jednání, o němž každý, i porodní asistentka dle svých vědomostí ví, že jím uvádí v nebezpečí nejen zdraví, nýbrž i život. S každým vyháněním plodu, i když se provádí technicky správně, jest za všech okolností spojeno nebezpečí pro život nebo zdraví těhotné, na které se takový čin provede. Takovéto se zločinem podle řu 144 tr. zák. nutně spojené nebezpečí nelze tudíž pachateli přičítati zvláště jako samostatný přestupek řu 431 tr. zák. Souběh zločinu dle řu 144 tr. zák. s přestupkem podle řu 431 tr. zák. nastává tehdy, bylo-li činem nebezpečí pro život, zdraví nebo tělesnou bezpečnost těhotné zvýšeno nad míru, nezbytnou pro vyhnání plodu. Že však obžalovaná provedla vyhnání plodu na Marii B-ové takovým způsobem, že tím život a zdraví této bylo ohroženo ve větší míře, než bylo k dosažení zamýšleného výsledku nezbytně potřebí, rozsudek nezjišťuje a také z posudku znalců není patrné, že si obžalovaná snad nepočínala technicky správně. Výrok soudních lékařů, že šlo o jednání, o němž každý i porodní asistentka dle svých vědomostí ví, že jím nejen zdraví, nýbrž i život uvádí v nebezpečí, vyžaduje tudíž bližšího vysvětlení v tom směru, zda šlo o takové jednání, s nímž bylo spojeno větší nebezpečí, než jest nutně spojeno s vyháněním plodu, technicky správně provedeným. Ježto tato okolnost nebyla zjištěna, ač při správném použití zákona zjištěna býti měla, bylo dle řu 290 tr. ř. a řu 5 zákona ze dne 31. prosince 1877, čís. 3 ř. zák. z roku 1878 uznáno, jak shora jest uvedeno.